

Hobblika Mumraj!

zpravodaj

2D X 3D

4. číslo
IX. ročník
26. 3. 2011

ÚVODNÍK

Obálky dají se měnit líku a Mumraje se konci. Ano, v rukou držíte by se však říci i poslední. Naposledy nologii, tentokrát i s názorným obrázceny a aktuality z tohoto uměleckého světa. Poslední otázky zodpoví i soubor. Musím uznat, že jejich odpovědi se letos opravdu vydařily. Pokud i vy máte také divadelního ducha a rádi byste se připojili k souboru, přechťte si, jak se ty zdejší staví k novým členům. Divadlo Stodola si vás vybere u skleničky, studentské soubory vybírají zejména ve škole a DS Štěk hledá hlavně mezi kluky, pozn. nedostatkové zboží. Šokující událost v Hodoníně odhalily naše informované informátorky. Přeji vám příjemnou zábavu. Čtěte tedy do poslední tečky i dechu. Kristina Kolovrátková, šéfredaktorka

FOTKA DNE

DS Svatopluk Hodonín - Královny

JING JANG

Antonyma jsou slova opačného významu. Všichni ale víme, že protiklady se k sobě přitahují jako magnet. Z publika jsme si vytáhli dva zdánlivě stejné typy, zelené lístečky. Věčně usměvavé konopí a čaj s pepnou náladou.

Konopí:

Mátový čaj:

Co říkáte na letošní ročník?

Ouu! Ty duhové barvy, ta atmosféra, ta rozvládná slova herců. Postavy plující po zlatých prknech, co znamenají svět.

No řeknu vám, porota není žádný čajíček.

Zahráli byste si také v nějaké hře?

Rád bych si zahrál v něčem free. Třeba nějaký muzikálek. Roličku nějaké postavy v Hair bych neodmítl. Mír a lásku.

Tohle mě neláká. Mám radši něco klidnějšího, kulatý stoleček, buclatá konvička a tak.

Voda perlívá nebo neperlívá?

Pramenitá, třpytivá a chladi-vá na dotek.

Preferuji neperlivou, s minimální teplotou sto stupňů celsia.

Adéla Podivínská a Markéta Podivínská

3D x 2D

Jiráskova Lucerna je již více než sto let jednou z nejslavnějších a nejhranějších her na české divadelní scéně. Není tedy divu, že již s rozvojem kinematografie se režiséři ujali převedení Lucerny na filmové plátno. Bezkonkurenčně nejlepší zpracování vzniklo v roce 1967 pod vedením režiséra Františka Filipa. Roli kněžky zde mistrně ztvárnila Vlasta Fialová a osobu mlynáře vystihl herec Radoslav Brzobohatý. Film je výrazný především po technické stránce. Kamera a střih ve snímku dosáhly mistrovství, což v tehdejší době představovalo malou revoluci v oblasti technického zpracování filmu.

Na prknech, která představují svět, se hra objevuje téměř neustále. Vždy se najde divadelní soubor, který se ochotně ujme klasické či originální adaptace slavné historické hry. Já osobně jsem měl možnost před třemi lety zhlédnout derniéru klasického zpracování Lucerny od Spolku divadelních ochotníků Sedlčany.

Hru jsem si mimořádným způsobem vychutnal. Seděl jsem v sedadle uprostřed první řady a veškeré dění na jevišti jsem tak měl jako na dlani. Kostýmy byly krásné a herci grandiózní, především představitelka kněžny Natálie Kořánová. I přesto, že film byl zpracován velmi kvalitně, při srovnání ztvárnění tohoto námětu je pro mě jasným vítězem divadlo.

<http://www.ceskatelevize.cz/porady/134941-lucerna/?nzv=A+Jir%E1sek%3A+Lucerna>

Filip Vykoukal

Jakým způsobem získáváte nové členy? Stojíte ještě vůbec o nové tváře?

Divadelní spolek OPONA

O nové členy stále stojíme. S každou uvedenou hrou se soubor rozroste o novou tvář. V pohádce Kocourek Modroočko, kterou jsme na hodonínském festivalu představili, vystoupila většina herců v našem souboru na jevišti poprvé.

DS Trdla Vyškov

Rozšiřování našich řad se samozřejmě nebráníme. Vítráme každého, kdo má zájem o divadlo a dobrý kolektiv. Jsme amatérský soubor, takže se nikdo nemusí bát jakýchkoli talentových zkoušek! Nejčastěji získáme nového člena skrze známost. Stávající člen souboru přivede svého kamaráda, který viděl, co děláme a hrajeme, a chtěl by se zapojit. Pokud je takový člověk spolehlivý a opravdu chce hrát divadlo, může se členem našeho souboru stát.

DS Svatopluk Hodonín - Královny

LDO ZUŠ Uherský Brod

Nejsme klasický herecký soubor. Jsme členy dramatického kroužku při břeclovské základní umělecké škole. Výhodou pro režiséra - učitele je, že si může vybírat z padesáti adeptů, nevýhodou však zůstává, že se žáci neustále mění.

TJ Sokol Boskovice

Nové tváře jsou vždy vítány. A jak je hledáme? Známi, kamarádi, někdo přijde sám.

Biodivadlo Praha

Prozatím nebylo potřeba tak moc hledat. Téměř ideální je, když dá tip na nového a talentovaného herce nebo herečku a budoucí oporu souboru stávající člen souboru. Také míváme letáky v knihovnách a kavárnách, které jsou zaměřené na určitou cílovou skupinu lidí (studenti nebo divadelní publikum).

DS Štěk

Noví členové si vlastně vyhledávají nás. Většinou přijdou po nějakém našem představení, které právě viděli. Nikoho neodmítáme, zvláště ne kluky, kteří jsou nedostatkové zboží. Ono se to později protřídí, když někdo zjistí, že divadlo je taky práce a někdy pořádná.

Hýselští OCHotníci

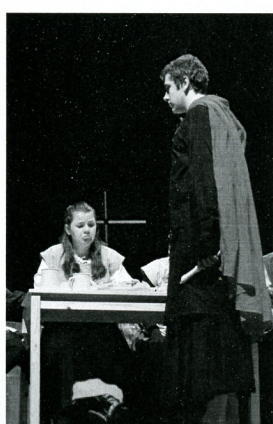
Nové členy si sami vytipujeme a určitě o ně stojíme.

DS Pod maskou

Účast v souboru záleží na zájmu jednotlivců. V dramataku je spousta dětí a mladých lidí a všichni ti, co mají chuť a čas navíc, který jsou ochotni zodpovědně věnovat zkouškám a účinkování, jsou u nás vítáni. O nové tváře tedy zájem máme.

KDS EFFRENATA

Přerostlí členové studentského divadelního souboru POD MASKOU se k nám sami ochotně hlásí a v případě nedostatku herců přemlouváme kamarády a známé, aby se k nám přidali. O nové tváře rozhodně stojíme, hlavně o chlapce a muže, kterých je neustálý nedostatek.

POD MASKOU - LDO ZUŠ
Františka Drdly, Žďár nad Sázavou
Legenda o poutníkovi

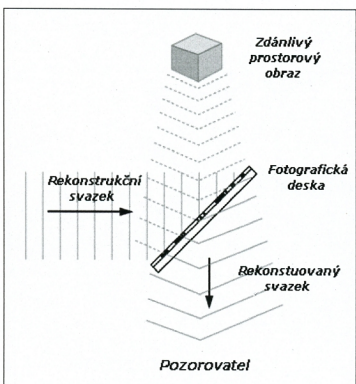
Divadlo Stodola Jiříkovice

Nové členy získáváme často v pozdních nočních hodinách, po pár skleničkách a zhlédnutých představeních na našem letním festivalu Žně na Stodole. Atmosféra divadla tam nové herce láká ze všeho nejvíc a oni přicházejí sami. A za to jsme moc rádi.

LDO ZUŠ Břeclav (odpovídá několik členů)

Nové členy získáváme ve školách a mezi kamarády, o kterých víme, že by je to mohlo bavit. Určitě stojíme o nové tváře. Víc lidí, větší sranda. Když má někdo zájem chodit do dramataku, tak jednoduše přijde, podívá se, co tu děláme, a pak se rozhodne, jestli bude chodit nebo ne.

3D budoucnosti aneb když se sci-fi stává skutečností

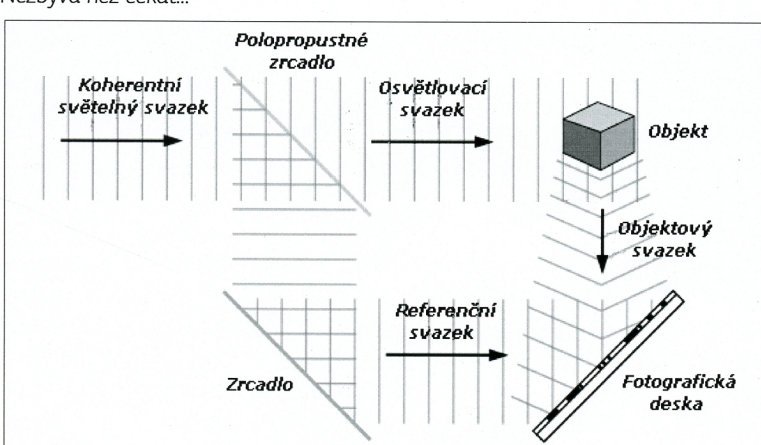

Rekonstrukce hologramu

Co můžeme od 3D očekávat v nejbližších letech? Zpočátku zřejmě větší rozšíření 3D televizorů do našich domácností spolu s distribucí filmů a vysíláním programů ve 3D. Už nyní existují technologie obrazovek, které ke svému sledování nepotřebují brýle. Dají se však sledovat jen z omezeného úhlu. Dalším vývojem se snad docílí zvětšení pozorovacího úhlu a tím pádem bude možné sledování více než jedním člověkem.

Tím skutečným krokem vpřed ovšem bude až rozšíření holografie. První pokusy byly učiněny už před více než padesáti lety, ale opravdový rozvoj nastal až po roce 1962 díky objevu laseru. Na rozdíl od běžné fotografie totiž hologram zachycuje nejen intenzitu dopadajícího světla, ale nepřímou také momentální stav světelné vlny

(tzv. fázi). Na fotografickou desku dopadá pomocí soustavy zrcadel laserový paprsek rozdělený na dva svazky: objektový (odražený od předmětu) a referenční (nezměněný). Tam se světelné vlny složí a výsledná intenzita se „zapíše“ na desku. Pro rekonstrukci objektu se používá pouze referenční (rekonstrukční) svazek. Díky rozptylu a ohybu ve světlocitlivé vrstvě desky vznikají světelné paprsky shodné s paprsky původního objektového svazku (zájemci najdou lepší výklad na anglické Wikipedii). Tyto paprsky pak vytvářejí zdánlivý obraz zachytitelný zrakem nebo kamerou. Se současným tempem vědeckého výzkumu se možná ještě dočkáme celých holografických filmů. Nezbývá než čekat...

Záznam hologramu

DIVADELNÍ CENY

Divadelní ceny Alfréda Radoka

Nadační fond Cen Alfréda Radoka uděloval 5. března již podevatenácté výroční divadelní ceny za divadelní a dramatickou tvorbu. Slavnostní odpoledne se konalo v pražském Divadle Komedie.

Zajímá vás, jak dopadlo letošní udílení cen? Inscenací roku 2010 se stala adaptace Kaurismäkiho filmu *Muž bez minulosti*, kterou v režii Miroslava Krobota uvedlo pražské Dejvické divadlo. Tato scéna byla také už počtvrté vyhlášena divadlem roku. A cenu za nejlepší mužský herecký výkon získal David Novotný, který ve hře účinkuje.

Za ženský herecký výkon převzala Radokovu cenu Ivana Uhlířová, která ztvárnila roli Alžběty ve hře *Ödöna von Horvátha Víra, láska, naděje*. V kategorii scénografie zabadoval americký režisér a výtvarník Robert Wilson za scénu k Čapkově hře *Věc Makropulos*. Skladatel Aleš Březina byl oceněn za hudbu k této inscenaci. Talentem roku byl vyhlášen režisér Štěpán Pácl. Ceny Alfréda Radoka se udělují v osmi kategoriích:

inscenace roku, nejlepší ženský a mužský herecký výkon, divadlo roku, původní česká hra, scénografie, hudba a talent roku.

Alfréd Radok (1914-1976) byl český režisér a zakladatel divadla *Laterna magika*. Jeho život byl plný zvratů, zejména vynucených odchodů z rasových a později politických důvodů. V roce 1991 byl vyznamenán řádem T. G. Masaryka III. stupně in memoriam.

Miroslav Donutil ve *Věci Makropulos* na scéně Stavovského divadla.

Dominika Floriánová

AKTUALITY ZE SVĚTA DIVADLA

V neděli nás čeká divadelní svátek ze všech největší – Mezinárodní den divadla. Založen byl v roce 1961 Mezinárodním divadelním institutem. Tento svátek dokazuje, že divadlo stále žije.

Divadlo musí konkurovat filmu, televizi a jiným médiím. Nachází se v těžké situaci, ale nikdy ji nevzdalo a má velkou sílu bojovat. Stále má silný hlas a křičí: „Divadlo žije!“ což můžeme vidět nejen na velikosti našeho festivalu. Divadla berou v tento den možnost vlastní prezentace více než kdy jindy do svých rukou a snaží se všemi prostředky přitáhnout pozornost široké veřejnosti. V tento týden mohli umělecké duše slavit dokonce několikrát. 20. března byl Mezinárodní den divadla pro děti a mládež a o den později Mezinárodní den poezie.

Kateřina Turečková

Pod rouškou

MI/ KDS EFFRENATA, Žďár nad Sázavou

KDS EFFRENATA, Žďár nad Sázavou

ze stínohry, která nám přibližuje osudy různých rodin za zavřenými dveřmi. Stínohra za bílou plentou nám ukázala hned několik příběhů - incest, mezigenerační konflikt nebo fyzické násilí ze strany manžela.

Silné a přímé příběhy uchvátily všechny divácké pohledy. Člověk po realistickém náhledu na tuto problematiku doslova oněměl. Přímost sdělení se umocnila i v další části představení. Bílá plenta byla odstraněna a my jsme sledovali posuny v osudech v klasickém provedení, které navíc obohatilo mluvené slovo herců. Do stínohry se navracíme až závěrečnou scénou.

KDS EFFRENATA, Žďár nad Sázavou

Žďárský soubor KDS Effrenata pod vedením Jany Mífkové dlouhý do jednoho z těch chmurných okamžiků v našem životě. Hned po ránu nám byla předložena hra, která se zabývala násilím, a to nejen na ženách.

Soubor KDS Effrenata vytvořil představení na objednávku krizového centra SPONDEA a Magistrátu města Brna. S tímto druhem divadla už má nějaké zkušenosti. Inscenace se z velké části skládá

Podat něco tak neuvěřitelně tvrdého a těžkého hned ze začátku dne bylo pro diváka těžce stravitelné. Ovšem musím zdůraznit, že to byl jeden z mých nejsilnějších zážitků během tohoto festivalu. Byla vidět obrovská práce souboru, kvalitní výkony mladých herců i samotné režisérky Jany Mífkové. Není jednoduché podat tak kontroverzní témata. Inscenace je mladá a má před sebou velkou budoucnost, zejména jako prostředek prevence sociálně patologických jevů pro mladé žáky a studenty. Můžu jen popřát hodně úspěchu tomuto kvalitnímu souboru.

Kateřina Turečková

Legenda o poutníkovi

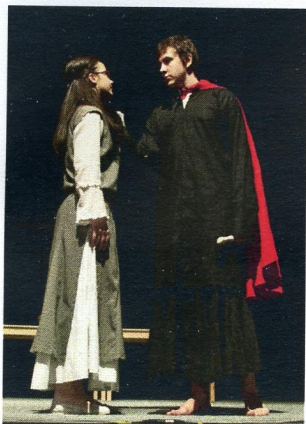
MI/ POD MASKOU - LDO ZUŠ Františka Drdly, Žďár nad Sázavou

LDO ZUŠ Františka Drdly, Žďár nad Sázavou

Představení, které vzniklo již před dvěma lety, zpracovává starou německou legendu o krysařovi z Hammeln, a to velmi osobitým způsobem. Autorka hry se nechala inspirovat kronikou města, podle které se pokusila zrekonstruovat jednotlivé osudy lidí. K velkým pozitivům představení patřilo perfektně zvládnuté ztvárnění charakterů postav a skvělý pohybový projev herců. Ta vyvážila i menší nedostatky hry jako pomalejší dynamiku a některé přebrepty herců. Ve středověkém Hammelnu hrubě upadla morálka, olomoucký biskup proto vysílá posla, aby z města odvedl malé děti. Do města se má vetřít pod záminkou, že zbaví zamořené město krysy. Bohužel hlavní postavě vypadl text a ve hře se pak ztrácely souvislosti. Porota však souboru vytýkala, že se příběh posla a krysaře v jedné osobě bije, a to už ve scénáři. Podle mého názoru by chybějící repliky mohly mnohé vysvětlit. Co velmi oceňuji, je velmi citlivě podaný a netradiční konec legendy, kdy starosta zavraždí svou dceru, která chce odejít se svou láskou, krysařem.

V celém představení je hodně zajímavých nápadů. Oceňuji hudbu, která vznikla speciálně pro tuto hru. Velice mě překvapilo a potěšilo ztvárnění krysy, které jsem zde vůbec nečekala. Nejen ve scénách, kdy vystupují jako krysy, dokazují herci svůj talent vyjádřit příběh a emoce výrazem. V tomto byli obzvláště vynikající představitelé záporných postav, kteří však k tomuto vyjádření měli více příležitostí. Pochválit musím i hlavního představitel krysaře a postavy kladné. Je důležité vyzdvihnout propracování jednotlivých charakterů. Stejně jako výraz ale nelze chválit verbální stránku hry, na které by bylo potřeba ještě zapracovat. Herci mluvili příliš potichu a častá přeroknutí na dojmu také nepřidala.

LDO ZUŠ Františka Drdly,
Žďár nad Sázavou

Zapracovat by soubor mohl také ještě na dynamičnosti hry. Rušivým elementem bylo časté přestavování scén. Autorka přiznala, že tentokrát se jim toto přestavování opravdu nepovedlo, předseda poroty Vladimír Morávek se však domnívá, že většinu kulis by mohl soubor ze scény zcela odstranit, protože herecké výkony, byť dobré, se v kulisách ztrácejí. Celkově bych hru ohodnotila jako podařenou, nápad i zpracování jsou velmi zajímavé. Přesto soubor může ještě propracovat několik vytknutých drobností, aby hra byla stoprocentní.

Bára Albrechtová

Otylka

MI/ DS ŠTĚK, Opava

DS ŠTĚK, Opava

I přes kritiku, která se objevila minulý rok na představení Šípková, soubor letos opět přijel. Představil teprve s první reprízou hry Otylka.

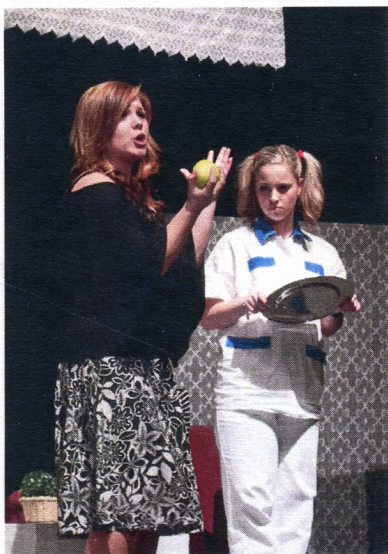
Do sanatoria přijede na odtučňovací kúru padesátiletá Otýlie Raftová, která pobyt dostala jako dárek k narozeninám od svého manžela Karla. Otylka se nesnaží, sabotuje proceduru, vyhýbá se cvičení, a proto místo hubnutí přibírá. Výsledky práce týmu, který tvoří primářka, dietolog a pohybový instruktor, jsou nulové. Během pobytu kamarádka Lenka přebere Otylce jejího Karla. To se jí nelíbí, a tak se snaží shodit nějaké to kilo dolů. Ale povedený manžilek mění zadání pobytu a chce, aby váha šla nahoru.

Děj byl velice zdouhavý a nakonec dopadl tak, že se rozkmotřený pár dal dohromady. Raft se spokojil s tím, co má. Téměř dvouhodinové představení se k závěru zdálo být přehuštené zbytečnými scénami. Když přišla hlavní aktérka v modrých kratasech a jarmilkách, zdálo se mi to uhozené. Obsah mohl být zjednodušen a pak bychom byli spokojeni a užili si inscenaci plnými doušky.

Očekávala jsem úplně něco jiného, ale soubor docela mile překvapil. Mládež nehrála jen pro své vrstevníky, svým výkonem pobavila i diváky ostatních věkových kategorií.

Herci se dobře vypořádali s improvizací. Hlavně představitelka Otylky, která na výpadky textů ostatních herců rychle reagovala a celé představení táhla. Tato herečka měla skvěle naučený scénář a do role se úžasně vžila.

Z jeviště nebyla podívaná ničím rušena. Celá scéna byla statická a během představení se nemusely kulisy stěhovat. Divák se tedy usadil a vychutnal si nepřetržitou hru. Stačí ještě vychytat některé detaily a představení bude patřit mezi zážitky, které vás velmi pozitivně naladí na dlouhou dobu.

DS ŠTĚK, Opava

Královny

H/ DS SVATOPLUK Hodonín

DS SVATOPLUK Hodonín

Domácí soubor Svatopluk, loňský vítěz Ceny diváka, má mezi Hodoňáky řadu příznivců. Ostatně důkazem byl v páteční podvečer sál zaplněný téměř do posledního místečka; začátek představení musel být dokonce o několik minut odložen, jelikož u pokladny se ještě v šest hodin tísnili lidé, kteří se rozhodli, že si páteční večer zprůjemní kulturním zážitkem. Opravdu nemuseli litovat.

V soukromém sanatoriu sdílejí společný pokoj dvě ženy - naivní a sentimentální Zita a životem otrávená a věčně ironická Johana. Do jejich zajetých kolejí přibude nová spolubydlící, mladá Eliška, která se vyrovnává se svým nedávným oslepnutím. Nahlížíme na jejich každodenní soužití, strasti i radosti, které prostředí sanatoria přináší. Na povrch začínají vyplývat skutečnosti, které ač si to možná ony samy neuvědomují, vytváří jejich životní trable. Věčně sluníčko Zita se upíná ke své dceři Pavlínce. Věří, že Pavlínka dělá všechno proto, aby se maminka měla dobře. Avšak Pavlínka zdaleka není ta hodná a starostlivá dceruška, kterou si ve svých představách Zita maluje. Slepá Eliška se neustále snaží vyrovnat se svou situací, je otrávená věčnou lítostí lidí a má strach, že se stává přítěží pro svého přítele. Zatrpkla a sarkastická

DS SVATOPLUK Hodonín

Johana bytostně nenávidí muže. Může za to skutečnost, že na alpském výletě se svým mužem přišla o nohu, což mu nikdy nedokáže odpustit.

Hra neskutečně úžasným způsobem graduje. Z počáteční komedie, kdy se smějeme téměř bez ustání, jde hra čím dál více do hloubky a mění se v tragédii a portrét lidských osudů. Úsměvy tuhnou na rtech a naše myšlení a emoce pracují na plné obrátky. Humor, který je nám v průběhu celého představení servírován, je doslova grandiózní, především mluvíme-li o slovních hříčkách, které se týkají Eliščinu slepoty, a o ironických poznámkách Johany. Podat humor v inteligentní a přítom opravdu zábavné formě je těžké, avšak jak vidno, ne pro Svatopluk. Herecké výkony bych zhodnotila asi těmito slovy: To, co se na plátně odehrávalo, byl doslova koncert tří úžasných

hereček, tří Královen. Pozitiva a zase pozitiva, ale když ono to v tomto případě jinak opravdu nejde. Svatopluk zabodoval na plné čáře, zanechal v nás silný zážitek, a proto si také od řady diváků (včetně poroty) vysloužil zcela oprávněné ovace ve stoje.

Dominika Floriánová

Stařeny

H/ ROZKOŠ Praha

ROZKOŠ Praha

Pohled na zajímavé prostorové řešení jeviště, kde stál klavír s pianistou a ženský sbor, dával ještě před příchodem samotných herců na scénu tušit, že se jedná o hudebně pojaté představení. Vzápětí na pódium vstoupila stařena, která se u připraveného mikrofonu pustila do vyprávění monologu na téma otřesného a diskriminujícího chování mladých lidí vůči starší generaci. Uvedla tak problematiku, které se celá hra věnovala.

Mezigenerační konflikt se v průběhu hry přehupoval v cosi neskutečně vyhoceného, co je jen těžko

popsatelné. Prezentovala jej jednak zpravodajská relace, ve které se divák dozvídal o otřesné politické straně zaujaté proti seniorům a jednak pohled několika starých dam. Představení nám s postupem času poskytlo svědectví o zcela mimořádných událostech vyplývajících z fatální diskriminace starých lidí. Vláda mladých, odepření lidských práv a později i otevřená likvidace nakonec zvítězila. Ve hře se objevily chladnokrevné vraždy a dokonce i kanibalismus.

Celá inscenace byla pojata jako sociální divadlo s vyhocenou formou, která se na divadelním festivalu Hobblik a Mumraj! za poslední roky podle mě neobjevila. Členové souboru se běžně domlouvali přímo na jevišti o dalším průběhu hry. Zajímavý tak byl nekonvenční způsob zapojení publika do hry.

Bezprostředně po zhlédnutí mi na mysl vyplývala jen dvě slova – šok a bizarnost. Vzhledem k tomu, že jsem se s takto pojatým druhem představení ještě nesetkal, nebyl jsem schopen utvořit si na něj ucelený názor. Nemohl jsem však myslet na nic jiného a po intenzivní úvaze a především po rozborech s odbornou porotou jsem si uvědomil, že ta nevšední podívaná je vrcholem ryzí divadelní tvorby. Dominantním zájmem zde nebylo poskytnout divákovi zábavu, nýbrž spojit jeviště s hledištěm do kompatibilního celku. Primární cíl představoval touhu užít si maximálně radost z vytváření něčeho tak krásného jako je umění. Myslím, že není příhodné snažit se poukazovat na klady a zápory divadelního zpracování. Jedná se totiž o soubor složený z klientů organizace Rozkoš bez rizika, která se věnuje především ženám pracujícím v sexbyznysu. Představení je velmi výjimečné, ale své místo na festivalu našlo zcela bez pochyby.

ROZKOŠ Praha

Filip Vykoukal

OKEM DIVÁKA

Z kraje pátečního dne jsme vyzpovídali jednu z divaček představení Pod rouškou, v němž herci představili několik dramatických příběhů. Mladá, nadějná slečna Tereza Valvodová ze Studentského parlamentu je naší kolegyní, která zastává důležitou funkci „holky pro všechno“.

Jak se ti líbilo představení, kterého jsi právě byla svědkem?

Bylo to hezké, hodně emotivní. Způsob, kterým představení bylo podáno, byl díky světelným efektům nezvyklý. To mě velmi zaujalo.

Který z těch příběhů tě nejvíce oslovil?

Celý scénář mi trochu připomínal seriál Soukromé pasti, který byl vysílán na Nově. Nejvíce se mě asi dotkl příběh dcery, kterou zneužíval její otec.

Letošní téma festivalu je 3D, především pomyslný boj mezi 3D filmem a divadlem. Čemu dáváš přednost ty?

Je to něco úplně jiného. Divadlo je živé, ale na něj nemůžu jít, kdy chci. Zatímco film si pustím kdykoliv. Samozřejmě všechno má své výhody, jak 3D v kině, které je zábavné, tak i divadlo. Tam je pro mě lepší a příjemnější atmosféra.

Dominika Floriánová

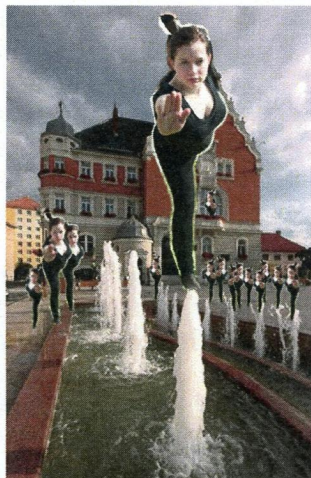
KAUZY NA HODONÍNSKU

Boj proti obezitě a negativnímu myšlení

Indičtí vědci zjistili, že pro dobrou karmu je cvičení ideální. Tak to je pokyn pro celé město! Sirény už nebudou hulákat jen tak nadarmo! Hodonínské náměstí v minutce oživne desetitisíci lidmi. Cvičení a protahování se stalo hitem letošního jara. Zelené zdravé vodní království Hodonín, tímto titulem se bude nyní město pyšnit.

Nejen první středu v měsíci, ale pravidelně jednou týdně v šestou hodinu ránní, se bude městem nést líbivý zvuk sirén. „Našla jsem něco, co je pro mě očišťující. Cítím, jak ze mě odplouvá negativní energie,“ světila se usměvavá slečna v uplém trikotu. „Každodenní pozdrav slunci je nezbytností. Ach, paprsky mě hřejí na každém kousku těla,“ rozplývala se.

Důležitým rozhodnutím města bylo zařadit tuto aktivitu do složky „povinné bez výjimek“. Na začátku cvičení se zjišťuje docházka všech občanů města. Neúčast se trestá pěti ranami holí přes prováděný cvik kočičí hřbet. Tohle není vtip!

www.concentus-moraviae.cz/VenueDetail.aspx?venueId, redakce

Adéla Podivínská

ZA STOLEM S POROTCEM STROTZEREM

Čtvrté číslo festivalového zpravodaje s sebou přináší v pořadí třetí rozhovor s porotcem. Tím je poslední z nováčků mezi letošními arbitry. Co si myslí o festivalu i o představeních? Zeptali jsme se.

- Milan Strotzer, narozen v září 1948 v Nymburku
- bydlíštěm též v Nymburku
- studium teorie kultury na Univerzitě Karlově a divadelní režie na Lidové konzervatoři v Praze
- pracoval jako odborný pracovník pro amatérské divadlo
- byl šéfredaktorem časopisu Amatérská scéna

Jak jste se dostal k Hobblíku a Mumraji?

Už loni mě oslovila Jaroslava Chalupová (spoluorganizátorka festivalu pozn. red.) a nabídla mi místo v porotě. Bohužel se mi to zrovna krylo s jinou přehlídkou, na níž jsem slíbil účast už rok dopředu. Takže jsem se hodonínského festivalu mohl zúčastnit až letos.

Jaký máte názor na složení poroty?

Mně se s kolegy pracuje dobře. Myslím, že vše je v pořádku. Řekl bych, že je vhodné, když je porota složena z odborníků různých profesí.

Co si myslíte o kvalitě představení na festivalu?

První den jsem byl velice spokojený. Nezaznamenal jsem tam žádné výrazné poklesy kvality. Dá se říct, že všechny středěční hry byly velmi povedené. Druhý den mě malinko zklamal. Myslím si ale, že třetí den zase pokračoval v duchu toho prvního. Večerní představení jej možná ještě předčí.

Máte nějaký tip na favorita letošního ročníku?

V rámci interních rozhovorů jsme s porotou hodnotili, která představení by si zasloužila ocenění. Můžu tak říct, že svého favorita mám.

Co říkáte kvalitě organizace a přípravě festivalu?

O přípravě nemohu mluvit, protože o ní nic nevím. Avšak s ohledem na výsledek se mi líbí, že se recenzenti tak zapojují do diskuzí. To je velice šikovný nápad. Dále oceňuji, že tady máte Studentský parlament, který vydává zpravodaj. Musím říct, že přehlídek a zpravodajů jsem viděl hodně, ale takto technicky formálně dokonale zpravodaj jsem neviděl. Kloubouk dolů.

PROGRAM

23. 3. 2011/ 8.30/ M!

Rošáda (Dana Vilímková a spol.)

Divadlo Bedřicha Kaněry při Obchodní akademii
Břeclav

10.15 / M!

Jamie a upří (Brian Jacques)

LDO ZUŠ Břeclav

12.00 / M!

Z dějin ruské literatury (Daniil Charms, z knihy

Čtyřnohá vrána a nové taškařice)

Divadlo Bedřicha Kaněry při Obchodní akademii
Břeclav

19.00 / H

Pražáci na vinařských steskách (Tibor Skalka)

HOCHY Hýslý

21.00 / H

Na správné adrese (Marc Camoletti)

Divadlo Stodola Jiříkovice

24. 3. 2011/ 8.30/ H

Kocourek Modroočko (Josef Kolář, Petr Prchal)

Divadelní spolek OPONA, Kyjov

11.00 / M!

Barevné sny (Roman Švehlík)

Literárně-dramatický obor ZUŠ Uherský Brod

16.45 / M!

Jak jsem umřel (autorská konverzační komedie)

DS Trdla Vyškov

19.30 / H

Tornado (Robert Thomas)

Ochotnické divadlo Boskovice při TJ Sokol
Boskovice

25. 3. 2011/ 8.30/ M!

Pod rouškou (Jana Mířková)

KDS EFFRENATA, Žďár nad Sázavou

10.00 / M!

Legenda o poutníkov (Jana Mířková)

POD MASKOU – LDO ZUŠ Františka Drdly, Žďár nad Sá-
zavou

14.00 / M!

Otylka (Jaromír Břehový)

DS ŠTĚK, Opava

18.00 / H

Královny (Michaela Doležalová, Roman Vencel)

DS SVATOPLUK Hodonín

21.15 / H

Stařeny (Hana Malinová, Vladimír Pecka)

ROZKOŠ Praha

26. 3. 2011/ 9.30/ H

Tak se krotí ženské (William Shakespeare, Karel Hoff-
mann)

Divadelní studio Dialog, Brno

12.45 / H

Sny (nejen) svatojánských nocí (podle hry W. Shake-
speara – Sen noci svatojánské)

BIODIVADLO Praha

Nesoutěžní představení/ host festivalu/ 17.00

Zmršený čert (Siarhej Kovalov)

Záhorácké divadlo Senica

19.00

Vyhlášení výsledků obou přehlídek

Šéfredaktor: Kristina Kolovrátková, **redaktoři:** Adéla Podivínská, Dominika Floriánová, Filip Vykoukal, Kateřina Turečková, Zbyněk Němeček, Jiří Kozlík, **korektury:** Bára Albrechtová, Kateřina Burianová, **web:** Tadeáš Ling, Adéla Šáchová, **grafika:** Eva Kolovrátková, Veronika Hrabcová, Petra Durnová, **výtvarná úprava:** Markéta Podivínská, **fotograf:** Adam Moczerniuk

MINISTERSTVO
KULTURY

motičák
reklamní agentura
tiskárna
www.moticak.cz

Jihomoravský kraj

Divadelní přehlídky se konají za finančního příspěví Jihomoravského kraje a Ministerstva kultury ČR, případně v podobném znění.

*IX. ročník divadelních přehlídek
amatérského divadla v Hodoníně*